

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒/๒๕๖๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเพ เกี่ยวกับรายงานประจำวัน

ผู้อุทธรณ์ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง (นาย ก.)
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรเพ ตำรวจภูธรจังหวัดระยอง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง โดยนาย ก. (ตำแหน่ง) ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือที่ รย ๕๑๐๐๑.๔/๔๐๔๗ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงสถานีตำรวจภูธรเพ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีของนาย ข. ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีที่แก้ไขและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปเป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดี

สถานีตำรวจภูธรเพ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๗(รย).๙๕/๑๓๑๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเพ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว มีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง มีหนังสือในนามองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเป็นหน่วยงานของรัฐ ถึงสถานีตำรวจภูธรเพ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีดังกล่าว เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๑ (๑) บัญญัติให้บุคคลและชุมชนมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ความหมายของคำว่า บุคคล ตามมาตรานี้เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนดรับรองและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้ในหมวด ๓ ซึ่งใช้ชื่อหมวดว่า “หมวด ๓ สิทธิ

คำสั่ง ที่ สค ๓๒/๒๕๖๕

และเสรีภาพของปวงชนชาวไทย” ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ทรงสิทธิตามมาตรา ๔๑ นี้หมายถึงเฉพาะบุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนเท่านั้น ไม่รวมถึงหน่วยงานของรัฐซึ่งสามารถใช้อำนาจดำเนินการต่าง ๆ ตามกฎหมายได้ด้วยตนเอง ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐเป็นของบุคคลเอกชน ดังความในมาตรา ๑๑ ว่า “...บุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการ และคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควรให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอ...” นอกจากนี้เหตุผลที่ระบุในหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐอันเป็นสิ่งจำเป็นในระบอบประชาธิปไตย กฎหมายฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐ มิได้มุ่งหมายให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐด้วยกัน ด้วยเหตุว่าการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันนั้น ย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น เมื่อผู้ขอทราบขอข้อมูลข่าวสารในฐานะหน่วยงานของรัฐหรือเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐ จึงมีอาจใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะรับไว้พิจารณาได้

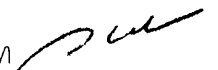
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทจิรา เอี่ยมมยุรา)

หัวหน้าคณะที่ ๔

พลตำรวจโท

(วรารุช ทวีชัยการ)

กรรมการ

(นายมานะ วีระอาชากุล)

กรรมการ

(นายนิรวิชช์ ปุณณกันต์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕